

XI. 5. udvalg.

østlandenes side fremførtes det traditionelle synspunkt, hvorefter udgifter til teknisk bistand i det hele taget ikke hørte hjemme i det regulære budget, men burde finansieres ved frivillige bidrag. Flere vestlige lande, herunder USA og Storbritannien, modsatte sig den foreslåede forøgelse, idet man fandt det stridende mod almindelige budgetprincipper at godkende en udokumenteret indstilling om udgiftsforhøjelse, der for UNIDOS vedkommende ville andrage 50 pct. En række udviklingslande gjorde gældende, at den foreslåede forhøjelse af afsnit V var en ganske naturlig tilpasning til de siden 1962 stedfundne pristigninger, og at den ikke ville medføre nogen reel forøgelse af bevillingen til teknisk bistand. Udvalget vedtog til sidst afsnit V indeholdende den foreslåede forøgelse, således at den samlede bevilling kom på \$ 6,9 mill., med 67 stemmer for, 11 imod (Storbritannien, USA, Australien, New Zealand og de østeuropæiske lande), medens 6 lande afstod. De nordiske lande stemte for afsnit V i dets helhed, men afstod under delafstemningen om bevillingen til UNIDO, fordi man fortsat var af den opfattelse, at den mest hensigtsmæssige måde at sikre bistandsprogrammernes effektive gennemførelse på ville være at opretholde fleksibiliteten inden for hele afsnittet, en opfattelse, der ligeledes var gjort gældende under behandlingen i 2. udvalg.

Under budgettet for bygninger (sektion 7 i budgettet) behandledes en række af generalsekretæren fremsatte forslag vedrørende udvidelse af hovedkvarteret og organisationens kontorer uden for New York.

Generalsekretærens forslag om leje af supplerende kontorlokaler til lettelse af den anstrengte lokalesituation i hovedkvarteret til et beløb af \$ 770.000 i 1969 blev af det rådgivende udvalg foreslået nedsat til \$ 550.000, da udvalget fandt, at forslaget byggede på for løse formodninger om væksten i personalet. Debatten i 5. udvalg om spørgsmålet var præget af forståelse for, at den nuværende lokalesituation for sekretariatet var uholdbar, og det vedtoges med 76 stemmer for og ingen imod at bemyndige generalsekretæren til i 1969 at indgå lejemål op til et beløb af \$ 550.000.

Generalsekretærens forslag om at bevilge \$ 250.000 i 1969 en detaljplanlægning af skitseforslaget til en udvidelse af FNs

bygningskompleks i New York gav anledning til en livlig debat i udvalget. Forslaget, der støttedes af det rådgivende udvalg, ville ifølge en række landes opfattelse i realiteten binde FN til at realisere projektet. Fra mange sider blev det kritiseret, at udvalget ikke havde en langtidsplan for udvidelser at støtte sig til, men at generalsekretæren forelagde sine planer stykvis, hvilket umuliggjorde, at medlemslandene kunne danne sig et omfattende skøn over, af hvilken størrelsesorden de finansielle krav til FN ville blive. Sovjetunionen og andre østlande modsatte sig tanken om enhver udvidelse af FNs lokaliteter i New York og fandt det rimeligere at udbygge organisationens europæiske hovedkvarter i Genève, efterhånden som behovet for yderligere kontorplads opstod. Repræsentanter for generalsekretæren udtalte i udvalget, at imødekommelse af ønsket om midler til detaljplanlægning af det foreliggende udbygningsprojekt på ingen måde ville binde FN til dette projekt, men alene tjene til at muliggøre en stillingtagen næste år på basis af nøje udarbejdede planer. Med stemmefordelingen 102 for, 11 imod (østlandene), medens 6 afstod, vedtog Plenarforsamlingen en resolution (res. 2487), hvorefter generalsekretæren bemyndiges til i 1969 at anvende indtil \$ 250.000 til planlægning af hovedkvarterudvidelsen.

De af generalsekretæren foreslåede ændringer i de oprindelige planer for udbygning af Palais des Nations i Genève, der støttedes af Det rådgivende udvalg for administrations- og Budgetspørgsmål, vedtoges enstemmigt, såvel i 5. udvalg som i Plenarforsamlingen (res. 2488).

Med 74 stemmer for, ingen imod, og 10 lande, der afstod fra at stemme, vedtog 5. udvalg at bevilge \$ 700.000 i 1969 til supplerende arbejder i tilslutning til den igangværende opførelse af FNs regionale center i Santiago, Chile, og til udarbejdelse af planer for yderligere en bygning i tilknytning til centret.

Under behandlingen af budgetposten særlige udgifter (sektion 12 i budgettet) fremsatte Brasilien, Argentina, Indien og Nigeria et resolutionsforslag, hvorefter det rådgivende udvalg skulle undersøge spørgsmålet om amortisation og forrentning af FNs obligationslån i lyset af de på de seneste Gene-